

uden at betale deres Kommuneskat og forsynde; Kommunen kan ikke finde dem. Mest er det dog sikkert smaa Skatteydere, Tjenestefolk eller ligestillede; men ikke destomindre synes jeg, det kan være rigtigt nok at faa en saadan Bestemmelse ind, som her foreslaas. Men det forekommer mig rigtignok, at den er for streng. Man foreslaar, at den Mand, der flytter fra en Kommune, senest 8 Dage efter, at han er rejst, skal melde til den Kommune, han er fraflyttet, hvor han har taget Ophold med nøje Angivelse af Adressen. Men der vil jo være en hel Del Mennesker, der rejse fra deres Kommune uden at kunne iagttage denne Bestemmelse. Det er vel ikke almindeligt, at en Haandværkssvend nu tager Ranselen paa Nakken og Staven i Haand for at vandre Landet rundt efter Arbejde og saaledes kan gaa Maaneder igennem. Men noget i den Retning have vi virkelig, der er mange hæderlige unge Mænd, der maa rejse bort en længere Tid for at søge Arbejde, og de kunne ikke opfylde den Førdring, der stilles i § 31. En saadan ung Mand kan være udsat for i 8—14 Dage, maaske i længere Tid, at maatte rejse rundt, og han vil da kunne ifalde en Bøde paa Grund af sit Ukendskab med dette Forhold. Jeg ser, at Kommissionen har haft Øje for dette, idet der i Slutningen af Paragraffen staar: „Indholdet af nærværende Paragraf bliver at anføre paa den Skatteseddel, der tilstilles Skatteyderne, eller paa Skattekvitteringen“. Det tyder jo paa, at man har anset det for rigtigt, at Bestemmelsen burde komme til alles Kundskaab, men der er en hel Del Sogneraad endnu, der ikke alene ikke tilstille nogen Skatteseddel, men ikke en Gang give Kvittering for Skatten, undtagen naar det forlanges. Jeg i alt Fald kender saadanne Kommuner. Det forekommer mig derfor, at naar man indfører Anmeldelsespligt om Til- og Fraflytning, maa man ogsaa sørge for, at denne Pligt bliver bekendt for de paagældende. Jeg tænker her navnlig paa Tjenestefolk, der ikke tage varigt Ophold i en Kommune, i alt Fald ikke vide, at de gøre det, naar de tage Ophold der. Det er ofte ikke Tjenestefolk synderlig bekendt, at de have Skattepligt. Jeg synes derfor, at Bødestraffen kun bør kunne idømmes, naar der fra Sogneraadets Side bevislig er tilflydt den vedkommende en Meddelelse om, at han er sat i Skat, saa at han kan faa Lejlighed til at læse Anmeldelsespligten paa Blanketten. Ellers vil den paagældende ofte kunne idømmes Bøder uden at

have været tilstrækkelig bekendt med den Risiko, han udsatte sig for. Ogsaa dette Forhold vil jeg henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa. Man maa sørge for at lave Bestemmelserne i § 31 saaledes, at de ikke komme til at virke uretfærdigt overfor Tjenestefolk og i det hele overfor dem, der have mindre fast Ophold i Kommunen.

Jørgen Jensen: Efter de udførlige Udtalelser, hvormed den højtærede Indenrigsminister har besvaret de Indvendinger, der ere gjorte mod Forslaget, skal jeg for at bidrage mit til, at Forhandlingerne kunne afsluttes i dette Møde, indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (Keiser-Nielsen) vilde helst have, saa vidt jeg forstod ham, at Ligningen foregik uden nogen som helst Regler, saa frit som muligt. Da jeg er enig med andre ærede Medlemmer, der ønske Regler, for saa vidt det er muligt at forene disse med Hensynet til at foretage en retfærdig Beskatning, blive vi vel neppe enige paa dette Punkt. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han til visse Tider, da han talte om disse Regler, særlig tænkte paa Ligningsmyndighedernes Bevægelsesfrihed og paa Muligheden af at foretage Ligninger, som de fandt forsvarlige. Længere henne i det ærede Medlems Udtalelser forstod jeg nok, at det var navnlig Skatteyderne, han tænkte paa. Det var, da han kom til at tale om Bødebestemmelserne. Jeg vil med Hensyn til dem sige til det ærede Medlem, at hvis det havde været i 1903, og hvis vi ikke siden den Tid havde gjort de Erfaringer, som jeg henviste til i Gaar, om Bøder, der ere erlagte f. Eks. her i København, vilde jeg heller ikke være gaaet med til dem. Men jeg synes, at man maa erkende, at det stærke Krav, der er kommet fra Ligningsmyndighedernes Side om at faa noget i saa Henseende, er berettiget. Om man netop har truffet det rigtige i de Bestemmelser, der her ere valgte, skal jeg ikke kunne sige. Det samme gælder med Hensyn til Fraflytningen. Jeg synes, det maa erkendes, at de nuværende Bestemmelser forvalde navnlig Sogneraadene meget stor Ulejlighed, Skrivelser og Portoudlæg for at finde de paagældende. Det er derfor rimeligt at give Bestemmelser, der gøre det lettere for Sogneraadene at finde de paagældende. Jeg tror dog, at Udvalget bør tage den sidste ærede Talers Henstilling om en Ændring paa dette Punkt under Overvejelse. Det er muligt, at der kan gøres noget der, men det gælder dog,